

за това и ще я оставимъ ; ный нѣма ни да я четемъ, ни да я наричаме, нито пакъ да я знайме до извѣстно време, Ный ще гледами онѣзи букви само, които чувами, и тѣй, както ги чувами, или съ други думи, ный ще наричаме буквитъ по зву-
кѣтъ имъ или ще ги изучаваме по звукътъ имъ. И тѣй за да съставиме думата *сакъ* трябватъ ни три звука (или три букви) ; треба *с-а-къ*. На противъ ако земемъ и съединяваме буквитъ на тѣзи дума, като наречемъ буквата съ този звукъ, както сме са учили, и какъвто звукъ тя нѣма въ думата, то тогива сами ще са увѣримъ, колко голѣмо без-
 смыслие ще излѣзе ; Напр. на мѣсто думата *с-а-къ* която лесно ся прочита, ще бжде *слово азъ-како-еръ*, или *се-а-ке-еръ*-просто безсмыслие ; а пакъ и-
 сками да доважимъ на дѣтето, че отъ тѣзи зву-
 кове ще са състави единъ звукъ или една дума *сакъ*. Испитайте са да произнесете високо думата *шишъ*. Произнесете я нѣколко пѣти и ся услу-
 швайте, какви звукове има въ тѣзи дума ? Ето какви : първо чувами *шишь* или просто *шъ*, като че гѣската шишка ; послѣ ясно чувате *и шии* ; най подиръ ясно чувате пакъ *шъ*. Дѣто ще са рече, че ные чуваме само тѣзи звукове въ думата *шишъ* която може и да са напише и безъ *ъ* про-
 сто *шиш*. Да земиме още една дума *варъ* първо чуваме *ввввъ*, или просто *въ* ; послѣ ясно чуваме *аааааа* ; най подиръ чуваме, като че кучето рѣм-
 жи *рррръ* или просто *ръ* и т. н. Отъ тука са вижда, че думитъ *сакъ* и *варъ* състоятъ отъ звуко-
 ветъ *с-а-къ* и *въ-а-ръ* ; като е тѣй, то кога